

Trykfejl i Lovforslaget, idet der nemlig i § 3 sidste Stykke staar: „Stabssergenter, Oversergenter og Sergenter af ældste Lønningssklasse og de med dem ligelønnede samt Spillemand IV. af yngste Lønningssklasse o. s. v.“, det skal naturligvis være „Spillemand III.“ Denne Trykfejl beder jeg rettet.

Hermed kan jeg anbefale Lovforslaget til Tingets Velvillie.

Ole Hansen: Det er ikke min Hensigt at udtale mig særlig om det foreliggende Lovforslag, men jeg vil benytte Lejligheden til at fremdrage et Spørgsmaal, som jeg kunde ønske, at saavel den højtærede Krigsminister som Udvalget, der faar med Sagen at gøre, vilde tage under nærmere Overvejelse. Som bekendt have Underofficererne fra ældre Tid haft Fortrinsret til adskillige Stillinger omkring i Landet bl. a. til Stillingen som Arrestforvarer. Denne Fortrinsret er imidlertid til Dels tagen bort ved Købstadkommunalloven af 1868, saaledes at alle Arrestforvarerpladser i Byerne besættes nu enten af Byraadene eller Amsraadene og Byraadene i Forening, eller, for saa vidt der opstaar Uenighed, da af den kommunale Myndighed, der betaler mest af den vedkommendes Løn. Derimod skete der ingen Forandring for Landets Vedkommende — og jeg er nærmest tilbøjelig til at tro, at det beror paa en Forglemmelse — ved Landkommunalloven af 1867. Jeg synes nemlig, at det er noget urimeligt, at Land og By skulle stilles under forskellige Vilkaar i den Henseende. Forholdet er altsaa det, at paa Landet besætter Krigsministeren endnu Arrestforvarerpladserne. Hvis det nu var Pladser, der havde nogen særlig Betydning for Underofficererne, kunde jeg forstaa, om Ministeriet vilde holde stærkt paa denne Ret. Men jeg er tilbøjelig til at tro, at det i alt Fald for en Del af disse Pladser Vedkommende er en stor Skuffelse for en Underofficer at faa en saadan. Jeg tænker nærmest paa de Pladser, hvortil der hører en mindre Jordlod, som altsaa vedkommende Arrestforvarer skal have en Del af sin Indtægt af for at leve. Man kan jo ikke af en Underofficer forlange, at han skal være særlig kyndig eller dygtig som Landmand, det har jo vist sig, at en Krigsminister kan komme galt af Sted med at drive Landbrug, saa man maa i den Henseende ikke stille for store Fordringer til Underofficererne. Men naar Forholdet nu altsaa er dette, kan det meget let medføre — og det har ganske sikkert medført — at Underoffice-

rerne blive meget stærkt skuffede, naar de komme ud i saadanne Pladser, og som Følge deraf søge at komme bort derfra igen saa hurtig som muligt. Naar de skulle ind i disse Stillinger, hvortil der hører Landbrug, skulle de jo koste Besætning, og de raade jo ikke altid over den Kapital, der nødvendig skal til til Anskaffelsen deraf. Der er derfor Grund til at ændre dette Forhold. Jeg fremdrager ikke dette Spørgsmaal for i nogen som helst Henseende at ville skade Underofficererne, men jeg tror, at der er meget, der taler for at komme til en Ordning, der var ens for By og Land. Det er jo noget urimeligt, at ude paa Landet har Amsraadet ikke det mindste at skulle have sagt, men der er det Krigsministeren, der afgør Sagen, medens omvendt i Købstæderne Krigsministeren ingen Ting har at skulle have sagt ved Besættelsen af disse Pladser. Jeg henstiller derfor til den højtærede Krigsminister og det eventuelle Udvalg at tage dette Spørgsmaal op til Overvejelse for om muligt at faa et Forslag frem, der kunde raade Bod paa dette mindre heldige Forhold. Men skulde det mislykkes, og Resultatet altsaa blive, at vi fortsætte i den gamle Gænge, vil jeg opfordre den højtærede Krigsminister til at besætte Pladserne, saaledes at de ikke skulle staa ledige hverken halve eller hele Aar. Jeg tænker her paa et bestemt Tilfælde. I Rude i Holsteinborg Birk, Sorø Amt blev Pladsen som Arrestforvarer ledig for omtrentlig et Par Aars Tid siden. Krigsministeren besatte Pladsen med en Underofficer, men det viste sig hurtig, at han blev ked af den og skyndte sig at komme bort saa hurtig som muligt. Pladsen blev saa igen ledig i Begyndelsen af dette Aar, siden har den staaet ledig, og der er, saa vidt mig bekendt, ikke endnu sket nogen Besættelse. Dette forekommer mig mindre heldigt. Det kan naturligvis siges: Ja, Pladsen bliver jo bestyret af en Mand, der er konstitueret! og det er rigtigt nok; men dette ere af de Bestillinger, hvortil der hører en Jordlod, saa vidt mig bekendt 5 Tdr. Land, og det er jo klart nok, at denne Jordlod, naar Embedet saaledes midlertidig skal bestyres, er udsat

Rettelse.

Sp. 1281, L. 11 og 12 f. n.: „Forhandlingernes“, læs: „Forhaabningernes“.